

Máriaremetei HÍRADÓ

KIADJA AZ EGYHÁZKÖZSÉG KÉPVISELŐ-TESTÜLETE

www.mariaremete.hu

Ingyenes tájékoztató

27. évfolyam 4. szám (316)
2023. április

Ferenc pápa GYŐZÖTT A SZERETET, GYŐZÖTT AZ IRGALOM!

Kedves Fivéreim és Nővéreim! Milyen nagy öröm, hogy átadhatom nektek ezt az üzenetet: *Krisztus feltámadt!* Szeretném, hogy eljusson minden házba, minden családba, különösen oda, ahol a legtöbb a szenvedés... De mindenekelőtt azt szeretném, hogy ez az üzenet eljusson minden szívbe, mivel Isten a szívekben akarja elvetni ennek az Örömhírnek a magvát: Jézus feltámadt, van remény számodra, többé már nem állsz a bűn, a rossz uralma alatt! Győzött a szeretet, győzött az irgalom! Mindig győz Isten irgalmassága!

Mi is, miként az asszonyok Jézus tanítványai közül, akik elmentek a sírhoz, és üresen találták azt, megkérdezhetjük önmagunktól: mi az értelme ennek az eseménynek (vö. Lk 24,4)? Mit jelent az, hogy Jézus feltámadt?

Azt jelenti, hogy Isten szeretete erősebb a rossznál, sőt magánál a halálnál is; azt jelenti, hogy Isten szeretete átalakíthatja életünket, virágba boríthatja azokat a sivatagos tájakat, amelyek a szívünkben vannak.

Ezt teheti Isten szeretete! Ugyanaz a szeretet, amelynek okán Isten Fia emberré lett és elment a legvégsőig az alázatban és az önátadásban, egészen az alvilágig, az Istentől való elszakíttatás mélységéig, ugyanaz az irgalmas szeretet árasztotta el fénnel Krisztus holttestét, és átalakította, átvezette azt az örök életbe. Jézus nem tért vissza a korábbi életéhez, a földi élethez, hanem belépett Isten dicsőséges életébe, és a mi emberi valónkkal lépett be oda, megnyitva előttünk a reménnyel telt jövőt.

Kedves fivéreim és nővéreim, Krisztus egyszer s mindenkorra mindenkiért meghalt és feltámadt, ám a feltámadás erejének, ennek a rossz rabszolgaságából a jó szabadságára való átmenetnek minden korban, létezésünk konkrét helyein, mindennapi életünkben aktualizálódnia kell. Napjainkban is mennyi pusztaságon kell átkelnie az embernek! Legfőként azon a sivaton, amely saját magában van, amikor nincs meg benne az Isten és a felebarát iránti szeretet, amikor hiányzik belőle annak tudatossága, hogy mindannak az őrzőjévé kell lennie, amit a Teremtő nekünk adott és nekünk ad. Isten irgalma azonban virágba boríthatja a legszárazabb talajt is, újra életet adhat a kiszáradt csontoknak (vö. Ez 37, 1–14).

Íme tehát a meghívás, amellyel mindannyiútokhoz fordulok: fogadjuk be Krisztus feltámadásának a kegyelmét! Engedjük, hogy Isten irgalmassága megújítson minket, engedjük, hogy Jézus szeressen minket, engedjük, hogy szeretetének ereje átalakítsa a mi életünket is; és váljunk eszközeivé ennek az irgalomnak, legyünk olyan csatornákká, amelyeken keresztül Isten megöntözheti a földet, és kivirágoztathatja az igazságosságot és a békét.

A Feltámadott nem más, mint a Keresztre Feszített. Eltörölhetetlenül az Ő dicsőséges testében hordozza a sebhelyeket: ezek a sebek a *remény réseivé* váltak. Őfeléje fordítjuk a tekintetünket, hogy gyógyítsa meg bánattól görnyedő emberiségünk sebesüléseit.

Ez nem a megoszlások ideje. Krisztus, a mi békénk, világosítsa meg mindazokat, akik felelősséget viselnek a konfliktusokban, hogy legyen bátorságuk csatlakozni a globális és azonnali fegyverszüneti felhíváshoz a világ minden sarkában. Ez nem a fegyvergyártás és -kereskedelem ideje, erre fordítva azt az óriási tőkét, amelyet sokkal inkább az emberek gyógyítására és az életek megmentésére kellene szánni.

Kérjük hát a feltámadt Jézustól, hogy alakítsa át a halált életté, változtassa a gyűlöletet szeretetté, a bosszúállást megbocsátássá, a háborút békévé. Igen, Krisztus a mi békénk, és általa könyörögünk békéért az egész világ számára.

(Húsvéti üzenet 2013., 2017., részletek)

MI IGAZOLJA JÉZUS FELTÁMADÁSÁT? *avagy életed adnád-e egy álhírért?*

Krisztus feltámadása a kereszténység központi igazsága. Pál apostol írja: „Ha pedig Krisztus nem támadt fel, semmit sem ér a ti hitetek, mert még mindig bűneitekben vagytok.” (1Kor 15, 17). A kereszténység egésze, az örök életbe – s ezáltal az élet értelmébe – vetett reménye Jézus feltámadásán áll vagy bukik. Vajon vak hitből fakad ez a meggyőződésünk, vagy jó okunk van hinni a valódiságában? Az igazság az, hogy a feltámadás a történelem egyik legjobban dokumentált eseménye. Valódiságát olyan logikai érvek erősítik, amelyek egy modern bírósági tárgyalás próbáját is kiállnák.

A kereszténység létezése már önmagában is bizonyíték. Az apostolok prédikációinak középpontjában mindig a feltámadás állt: „Az apostolok pedig nagy

erővel tettek bizonyosságot az Úr Jézus feltámadásáról, és nagy kegyelem volt mindnyájukon.” (ApCsel 4,33). Ez volt az az üzenet, ami miatt oly sokan hittek Krisztusban, és – ahogy az egyház ellenségei is elismerték – „az egész világot felforgatták” (vö. ApCsel 17,6).

Az első keresztények hithű zsidók voltak, akik addig szombaton imádták Istent, ám később a hét első napján, vasárnap gyűltek össze. Azelőtt az Egyiptomból való szabadulás volt a legnagyobb ünnepük, most viszont a feltámadás.

Az apostolok és az első keresztények – több tízezren – hittek a feltámadásban, és hirdették azt. Vajon elképzelhető, hogy tévedtek és a hitük valamilyen gonosz hazugságon vagy fanatikus csaláson alapult? Aligha, mert sokukra börtön, kínzás és szenvedés várt. Elvesztették a vagyonukat, s gyakran életüket is az üldözések során. Ha nem lett volna róla szilárd bizonyosságuk, biztos, hogy nem állnak ki amellett, hogy Megváltójuk legyőzte a halált.

Gondoljunk bele: a páli levelek és első az evangéliumok keletkezésekor még éltek azok az emberek, akik szemtanúi voltak az eseményeknek, így ha a tanítványokat hazugságon kapják, rögtön tiltakoztak volna: „Ne higgyetek nekik, ez álhir, nem így történt!”

Egyesek azt feltételezik, hogy Krisztus megjelenése a feltámadása után hallucináció volt. Ám egy hallucináció nem ismétlődik meg többször egymás után, s főleg nem csoportok számára! Márpedig a korintusiaknak írt levélben ezt olvashatjuk: „Megjelent Péternek, majd a tizenkettőnek. Később egyszerre több mint ötszáz testvérnek jelent meg, ezek közül a legtöbben még élnek...” (1Kor15,6). Pál itt lényegében azt mondja a korintusiaknak: „Ha nem hisztek nekem, menjetek és kérdezzétek meg bármelyik érintett személyt.”

Érdemes megemlítenünk egy közvetett bizonyítéksort is, amit a történészek „*kínos helyzet elvének*” neveznek. Azaz, ha egy író olyan részleteket közöl, amelyek látszólag sértik az álláspontját, akkor ezek az események valószínűleg igazak, mivel az ember nem ásná alá a saját érvelését hitelrontó adatokkal. Az Újszövetség számos „kínos részletet” tartalmaz a feltámadásról szóló beszámolóknak. Ha a tanítványok csak kitalálták volna az egészet, akkor előrukkolhattak volna egy tekintélyesebb történettel is. Pl. az üres sír és a feltámadott Úr első tanúi olyan tiszteletreméltó férfiak lehettek volna, mint Nikodémus, Arimateai József vagy a főtanács tagjai. Azt is állíthatták volna, hogy Jézus megjelent Heródesnek, Pilátusnak vagy akár magának a császárnak. Lenyűgöző lenne. Ezzel szemben mit mond a Szentírás a feltámadás első tanúiról? Nők voltak! Tekintettel arra, hogy a patriarchális zsidó társadalomban a nők tanúságtételét semmire sem tartották, illogikus azt gondolni, hogy az írók rájuk hivatkozva akartak volna követőket szerezni. Még kínosabb, ha figyelembe vesszük, hogy a legelső szemtanú az a Mária Magdolna volt, akiben Lukács szerint annakidején hét ördög lakozott (vö. Lk 8,2).

Jézus több mint tíz megjelenésén túl ott van az üres sír ténye is. Római pecséttel volt lezárva, halálos ítélet terhe mellett őrizte egy római katonai osztag, a bejárata elé pedig egy követ hengerítettek. Ennek ellenére amikor húsvét reggelén egy angyal elgörgette a követ, a katonák félelmükben elfutottak, a holttest pedig eltűnt, csak a halotti lepel maradt ott.

Az üres sírt sosem tudták mással magyarázni, mint a feltámadással. Ha a test még mindig ott lett volna vagy máshol, a rómaiak és a zsidók minden bizonnyal felmutatták volna, hogy ezzel kioltás a futótűzként terjedő kereszténységet. Ha viszont az apostolok vagy Jézus más barátai vitték volna el a holttestet, bizonyára nem hirdetik a feltámadást, hiszen ezzel a halálbüntetést kockáztatták. Egyetlen ember sem áldozná az életét olyan valamiért, amiről tudja, hogy hazugság. Márpedig a tizenkét apostol közül tizenegy vértanúhalált szenvedett.

(K.Gy. – H. Morris, L. Strobel és T. Chaffey művei alapján)

Scott Hahn

MILYEN LESZ A FELTÁMADT TEST A MENNYBEN?

A emberek gyakran úgy képzelik el Isten boldogító színelátását, hogy csak ülnek, és egymilliárd éven át mereven néznek az Atya szemébe. Mintha a mennyország egy soha véget nem érő „farkasszemet néző verseny”, lenne, ahol pislogás nélkül bámuljuk Istent, és fordítva. Mások úgy képzelik el, mintha egy számítógép képernyőjét figyelnék, ahol az emberiség a Szentháromság előtt ül, és letölti az Isten által birtokolt és neki szánt összes tudást. Szerencsére, Isten nem ilyen módon

ajándékoz meg minket a feltámadt és megdicsőült testtel. Ő a mi Atyánk, és amikor egy apa a gyerekeivel foglalkozik, nem kívánja, hogy „minden szem rá szegeződjék”. Nem akarja, hogy gyermekei tétlenül ücsörögve őt bámulják! Egy apa beszélgetni, mesélni, segíteni akar nekik, hogy jobban megértsék a saját történetüket. Egy apa élettel akarja betölteni a gyermekeit, azt szeretné, ha kölcsönösen megosztanák egymással történetüket, tanulnának belőle és szeretnék egymást. Úgy gondolom, valami hasonlót tapasztalunk majd a mennyországban az Atya előtt.

Ám a probléma gyökere ennél sokkal mélyebb. Vajon hiszünk-e a test feltámadásában?

Elsőként 1982-ben mondtam temetési beszédet. A nagymamám halt meg. Beszédemben Jézusnak a János evangéliumában olvasható egyik kijelentéséről elmélkedtem: „Én vagyok a feltámadás és az élet” (Jn 11,25). Megemlítettem, hogy a nagymamám teste – ugyanaz, ami dolgozott és szeretett, amíg élt – egy napon fel fog támadni. A teste, ami most meghalt, élni fog. A romlandó test átalakul, és a földi életnél sokkal valóságosabb, sokkal dicsőségesebb életbe lép. Ez a kereszténység ősi tanítása.

A temetés végén a hitét gyakorló, keresztény anyám hozzám lépett, s megkérdezte: „Ugye, ezt te sem hiszed... Vagy mégis?” „Mit?” – kérdeztem. „Hogy a test feltámad!” – válaszolta.

Akkor nagyon meglepődtem kételkedő szavain, de az évek során egyre világosabb lett számomra, hogy kérdésével nincs egyedül. Sokunk ugyanis nem igazán hisz a test feltámadásában, esetleg vívódik, hogy higgyen benne. Szent Ágostont idézve A KATOLIKUS EGYHÁZ KATEKIZMUSA is ismeri ezt a fajta küzdelmet: „A feltámadás keresztény hite kezdettől fogva értetlenséggel és ellenkezéssel találkozott. »Egyetlen dologban sem mondanak ellent a keresztény hitnek oly hevesen, konokul, minden erővel, perlekedve, mint a test feltámadásának.« Azt általában elfogadják az emberek, hogy az emberi személy élete a halál után szellemi módon folytatódik. De hogyan lehet azt elhinni, hogy ez az oly nyilvánvalóan halandó test képes lesz feltámadni az örök életre?» (996. pont).

Nos, az a test, amellyel a lélek újraegyesül, a te tested lesz – ugyanaz, ami ezeket a sorokat olvassa –, de mégis más. Hogy technikailag hogyan lehetséges mindez, olyan rejtély, amit az elmúlt kétezer évben szentek és teológusok próbáltak megfejteni. Hogyan kapcsolódik majd az eljövendő test a jelenlegihez? Hogy fog kinézni? Mit fog tenni? Hány évesen támad fel? Az elhunyt csecsemők kisbabaként, vagy felnőtt testben támadnak fel?

Aquinói Szent Tamás a korai egyházatyák írásából merítve dolgozta ki az Egyház legrészletesebb reflexióját erről. Szerinte minden feltámadt testnek három állapota, vagyis azonosítható vonása van. Ezek közül az első a *minőség*, melynek két aspektusa van. Az első a feltámadt test nemére vonatkozik. Szent Tamás szerint a nemek nem szűnnek meg a mennyben: aki földi életében férfi, az eljövendőben is férfi lesz. Ugyanígy, ha ebben az életben nő, akkor az eljövendő életben is az lesz. Isten az emberi személyt férfinak és nőnek teremtette – és ez így is marad. (A mennyben nincs LMBTQ.)

A „*minőség*” másik aspektusa a feltámadt test állapotára vagy formájára vonatkozik. Szent Tamás azt állítja, hogy mindegy, mennyi idősen halunk meg – kilencvenkilenc éves vagy négyperces korunkban –, testünk „a természet legtökéletesebb szakaszában” fog feltámadni. Ez azt jelenti, hogy testünk fizikai erőnléte, egészsége és vonzereje teljében támad fel.

A második, minden feltámadt testben közös vonást Szent Tamás *azonosságnak* nevezi; vagyis a testünk ugyanaz a test lesz, amelyben élünk, és mi is ugyanazok leszünk. Ez azonban nem azt jelenti, hogy pontosan ugyanúgy fogunk kinézni, ahogy most (sem úgy, ahogyan „fénykorunkban”). Emlékezzünk csak vissza: Jézust a feltámadása után legközelebbi barátai és rokonai sem mindig ismerték fel! Néha igen, néha nem. Néha úgy nézett ki, mint saját maga, néha nem. Szent Tamás szerint ugyanez érvényes ránk is. Szerencsére – teszi hozzá –, mivel mindez a mennyországban lesz, nem küzdünk nehézségekkel, amikor barátainkat és szeretteinket kell felismernünk. Isten gondoskodni fog róla, hogy akkor is megismerjük Jane nagymamát és Joe nagybácsit, ha feltámadt testük másképp néz majd ki, mint ahogy emlékszünk rájuk.

Mindezek elvezetnek bennünket majdani testünk harmadik vonásához, az *integritáshoz*. Mindegy, hogy a földön mi történik a testünkkel, az eljövendő életben mindenképp teljes lesz. Azok, akik elveszítették például a lábukat, a mennyben visszakapják. Akik a földi életben nem láttak vagy hallottak, a mennyben látni és hallani fognak. És azok, akiknek a teste halálukkor teljesen elpusztult, a tűz martaléka lett, csontjaikat porrá zúzták, vagy egy nukleáris katasztrófa következtében teljes fizikai valójuk megsemmisült, teljességben kapják vissza testüket.

TALÁLD KI! - NYEREMÉNYJÁTÉK

A fenti cikk részlet a szerző **REMÉLEM, MEGHALOK** című könyvéből, mely érdekfeszítően, közérthetően írja le mindazt, amit a feltámadásról és a túlvilági életéről hisz a Katolikus Egyház. Ebben a lapszámban egy havonta ismétlődő **nyereményjátékra** hívjuk a kedves híveket. Az alább feltett kérdésre 3 válaszlehetőséget adunk, s közülük kell kiválasztani a helyeset, melyet **április 14-ig írásban kell** elküldeni a mariaremete.nyer@gmail.com e-mail címre. A helyes megfejtők között kisorsolunk **5 darabot** Scott Hahn **REMÉLEM, MEGHALOK** című könyvéből **április 16-án, a 9 órai családi szentmise végén**. A nyereményeket **csak ott és csak akkor, személyesen** lehet átvenni!

**Mikorra datálható a legkorábbi szöveg, melyben az egyház megvallja:
HISZEK A TEST FELTÁMADÁSÁBAN?**

- 1.) 1563 – A Tridenti zsinat határozata
- 2.) Kr.u. 34 – Péter apostol jeruzsálemi beszéde (ApCsel 2, 14.)
- 3.) Kr.u. 217 – Szent Hippolytus „Apostoli hagyomány” (*Traditio apostolica*) c. műve

Barlay Gábor HÁZASPÁROK LELKIGYAKORLATA

Február utolsó napjaiban hatodik alkalommal került sor a máriaremetei és pesthidegkúti házaspárok közös lelkigyakorlatára a verbita rend budatétényi közösségi házában. A cél ezúttal is az volt, hogy a hétköznapiakból egy hosszú hétvégére kiszakadva, házastársunkkal Istenre és egymásra hangolódjunk, miközben közösségi kapcsolatainkat is erősítjük.

A péntek estét egy bemutatkozó körrel és közös játékkal kezdtük, hiszen több mint ötvenen jöttünk össze, idősök és fiatalok, kezdő és tapasztalt házaspárok, s nem mindannyian ismertük még egymást. A jó hangulatú együttlét után már könnyebb volt beszédbe elegyedni más házaspárokkal is.

Az első estét egy közös imádsággal zártuk a közösségi ház csendes kápolnájában.

Szombaton Nagy Sándor tabáni plébános atya kísért minket gondolatokkal, elmélkedésekkel és sok-sok beszélgetéssel. Bemutatkozásakor meglepődve hallottuk, hogy családi háttere miatt – szülei siketek, így előbb tanult meg jelelni, mint magyarul beszélni – ő a főegyházmegyei hallássérült pasztoráció referense, és ebben a minőségében fő céljának tekinti, hogy

„láthatóvá tegye a hal(l)hatatlant”, azaz Jézus Krisztus tanítását. Sanyi atya Lázár feltámasztásának története kapcsán egy közös belső utazásra hívott meg minket, együtt mélyítettük el, hogy mit jelent a saját életünkben a veszteségek és kudarcok, a negatív helyzetek elfogadása, Jézus behívása életünk fájdalmas területeire, valamint a teljes ráhagyatkozás Istenre, az Ő erejére és hatalmára, Aki – ha hiszünk és bízunk benne – a mi életünkben is képes csodákat tenni. Egy igazán dinamikus és interaktív napot töltöttünk együtt az atyával sok házaspáros gyakorlattal és kiscsoportos megbeszélésekkel.

Szombat este az Oltáriszentség jelenlétében egymásért kértük az Urat; minden házaspárért külön-külön imádkozott az egész közösség. Igazán erőt adó és felemelő percek voltak ezek, hiszen konkrétan megtapasztalhattuk, hogy a mai nehéz, a családokat különösen is megpróbáló időkben mennyire számíthatunk egymásra, átérezhettük, hogy a közösség valóban hordozza a tagjait, nem vagyunk magunkra hagyva a gondjainkkal, problémáinkkal!

Vasárnap Nagy Bálint SJ atya érkezett hozzánk, hogy tanításával tovább vezessen minket az úton. Sámuel második könyvének hatodik fejezetéből idézett, melyben Dávid király az Úr színe előtt táncol. E bibliai szakasz kapcsán a belső szabadságról, az Istennel való zavartalan együttlét gyümölcseiről, illetve az egység akadályairól beszélt nekünk. Irányított kérdések segítségével arra is lehetőséget kaptunk, hogy egyéni időt töltsünk a bennünk és körülöttünk lévő Istennel a kápolna csendjében vagy kint a természetben, ezzel is segítve nagybőjti készülődünket. Konkrétan gyakorolhattuk, hogy mit jelent megérkezni Isten jelenlétébe.

Vasárnap délben együtt ünnepeltük a szentmisét, majd ebéd után még összeültünk egy röpké órára, hogy „közösbe tegyük” élményeinket, megtapasztalásinkat.

Természetesen idén sem maradhatott el a sok beszélgetés, a közös játék és a sport. Mindannyian feltöltődve és megerősödve tértünk haza a lelkigyakorlatról, hogy újult erővel vessük bele magunkat a családi élet mindennapos kihívásaiba és a plébániai közösség szolgálatába.

IGELITURGIA 2023. ÁPRILIS

- 2. vasárnap:** Virágvasárnap – ünnepi mise Iz 50,4-7; Zsolt 21; Fil 2,6-11; Mt 26,14-27.66
rövidebb: Mt 27,11-54
- 3. hétfő:** Nagyhétfő Iz 42,1-7; Zsolt 26; Jn 12,1-11
- 4. kedd:** Nagykedd Iz 49,1-6; Zsolt 70; Jn 13,21-33.36-38
- 5. szerda:** Nagyszerda Iz 50,4-9a; Zsolt 68; Mt 26,14-25
- 6. csütörtök:** Nagycsütörtök, az utolsó vacsora miséje Kiv 12,1-8.11-14; 1Kor 11;
Jn 13,1-15
- 7. péntek:** Nagypéntek Iz 52,13–53,12; Zsid 4; Jn 18,1–19,42
- 8. szombat:** Húsvéti vigília, Urunk feltámadásának ünnepe Ter 1,1-2,2; Zsolt 103;
A évben: Mt 28,1-10
- 9. vasárnap:** Húsvétvasárnap ApCsel 10,34a.37-43; Zsolt 117; Kol 3,1-4
vagy 1Kor 5,6b-8; Jn 20,1-9; este: Lk 24,13-35i
- 10. hétfő:** Húsvéthétfő ApCsel 2,14.22-33; Zsolt 15; Mt 28,8-15
- 16. vasárnap:** Húsvét 2. vasárnapja, az isteni Irgalmasság vasárnapja
ApCsel 2,42-47; Zsolt 117; 1Pét 1,3-9; Jn 20,19-31
- 23. vasárnap:** Húsvét 3. vasárnapja ApCsel 2,14.22-28; Zsolt 15; 1Pét 1,17-2; Lk 24,13-35
- 29. szombat:** Sienai Szt. Katalin, szűz és egyháztanító, Európa társvédőszentje – Ünnepe
1Jn 1,5–2,2; Zsolt 102; Mt 11,25-30
- 30. vasárnap:** Húsvét 4. vasárnapja ApCsel 2,14a.36-41; Zsolt 22; 1Pét 2,20b-25; Jn 10,1-10

TE MIT KÉRDEZNÉL A FELTÁMADT JÉZUSTÓL?

Plébániánk hittanosai válaszolnak...

- Nagyon meglepődnék, ezért csak annyit kérdeznék: Hogyhogya élsz? Honnan tudtad, hogy éppen ebben a bezárt teremben gyűltünk össze? Megérezted talán? *(Ábel)*
- Én egyszerűen csak örülnék neki, hogy itt van. Nem kérdeznék tőle semmit, mert tudom, hogy ez mind megtörtént vele. *(Hédi)*
- Biztos megijednék. Egyszer megijedtem apától, mert nem ismertem fel, amikor télen ébresztett és még nagyon sötét volt. Lehet, hogy Jézust sem ismerném meg, mert amikor hirtelen elém toppan, egészen másmilyen lenne, mint a Bibliában. *(Dorka)*
- Megkérném, hogy lakjon nálunk, mert a bátyám elköltözött, és most van egy üres szobánk. Mi nem árulnánk el, hogy nálunk van, és nem tudnák elfogni a katonák. *(Lizi)*
- Megkérdezném, hogy miért engedte át magát a katonáknak. Bár úgy volt jó, ahogy csinálta, mert először keresztre kellett feszíteni, hogy utána feltámadhasson. *(Lorci)*
- Arra lennék kíváncsi, hogy hogyan jött vissza a halálból... És persze nagyon örülnék, hogy újra látom. *(Piri)*
- Megkérdezném, hogy jobbak lettek-e az emberek? Mi van, ha még egyszer meg kell értünk halnia? *(Edina)*
- Biztosan kérdeznék valamit, de nem tudom, hogy mit, csak bekapcsolnám a telefonom, és felvenném őt. – *Közzétennéd a TikTokon vagy bárhol?* – Igen. – *Nagy lenne a nézettséged?* – Gondolom, de lehet, hogy sokan nem hinnék el, hogy valódi. Pl. a sulis Mikulásáról sem hiszi senki, hogy ő az igazi. *(Márk)*

ESEMÉNYNAPTÁR

- Április 1.** **Első szombat** 10 órakor rózsafüzér és utána ½ 11-kor szentmise
- Április 2.** **Urunk szenvedésének vasárnapja: VIRÁGVASÁRNP**
A 9 órai szentmisén a hittanosok, majd a 11 órai szentmisén templomunk kórusa adja elő a Passió-t, Jézus szenvedéstörténetét.
Szentmisék: Nagyhétfőn, Nagykedden és Nagyszerdán a szokott időben lesznek. Hivatalos órák ezeken a napokon szünetelnek; legközelebb ápr. 13-án, csütörtökön 17-18 óra között lesznek.
- Április 6.** **Nagycsütörtök:** délelőtt nálunk nincs szentmise, csak a Szt. István Bazilikában, de. 10 órakor: OLAJSZENTELÉSI SZENTMISE
Főcelebráns: DR. ERDŐ PÉTER bíboros, prímás, érsek
A remetei Bazilikában 16 órától 17.45-ig lesz gyónási lehetőség
18 órakor: Szentmise az utolsó vacsora emlékére,
ezt követően oltárfosztás és virrasztás, majd éjszakai zárandoklat.
Találkozó: 21 órakor a remetei Bazilika előtt. Útvonal: Máriaremete – Buda-szentlőrinc – Makkosmária – Szt. Anna rét – Kútvolgyi kápolna (kb.16 km)
- Április 7.** **Nagypéntek:** de. 9-10-ig gyónási lehetőség,
de.10-kor: Keresztút a templomban. A templom délig lesz nyitva!
Délutáni szertartások: 18 órakor János Passió, vezényli: Barlay Zsuzsa, kereszthódolat – szentáldozás – rövid virrasztás a szentsírnál.
- Április 8.** **Nagyszombat:** 07.00: Szentségkitétel
09 - 11: Gyónási lehetőség
17.45: Szentségbetétel
18.00: Szentertások: szentmise – körmenet
- Április 9.** **HÚSVÉTVASÁRNP**
Szentmisék: 9-kor (utána ételszentelés), 11-kor, és 18-kor orgonás szentmise.
A TEMPLOM ½ 9–13 KÖZÖTT ÉS 17.30–19-IG LESZ NYITVA!
- Április 10.** **Húsvéthétfő:** Szentmise: 11 órakor
(Du. nincs szentmise! A 11 órai szentmise után a templomot bezárjuk!)
- Április 21** **Péntek:** 20.30-kor felnőtt hittan; tartja: *Dr. Székely János püspök.*
- Április 22.** **Szombat:** Szt. Adalbert ünnepe az esztergomi Bazilikában de ½ 11-kor.
- Április 28–30.** **Péntek – Szombat – Vasárnap:** A Szentatya látogatása Magyarországon!

Plébániánk területén, az **Álmos vezér utca 6. szám alatt**
a Szeretetláng Mozgalom szentségimádó kápolnájában
minden szerdán reggel héttől éjfélig szentségimádási nap van.
Várjuk azok jelentkezését, akik szeretnének hetente egy órát
csendben a szentségi Jézussal tölteni!

Információ Barlay Gábornál kapható
a 06 30 603 0275-ös telefonszámon vagy a gbarlay@gmail.com e-mail címen.

Megjelenik havonta. Kiadásáért a Képviselő-testület elnöke felel.
1029 Budapest, Templomkert 1.